BIBLICAL PRINCIPLES OF AGRICULTURE

หลักพระคัมภีร์เกี่ยวกับการเกษตร

วิธีการลดราคาอาหาร

ห้ามมีภาพลามกอนาจารและฉากที่เร้าอารมณ์ในภาพยนตร์ เพราะความบันเทิงประเภทนี้จะทำให้เกิดความอดอยาก (โทบิต 4:13)
ความอดอยากจะทำให้ราคาอาหารเพิ่มสูงขึ้นอย่างมาก (2 พงศ์กษัตริย์ 6:25)
อย่าสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เพราะจะทำให้คุณขี้เกียจ (ปัญญาจารย์ซาโลมอน 3:14, สุภาษิต 24:30-34)
มีนโยบายว่าอย่าทำงานอย่ากิน (2 เธสะโลนิกา 3:10)

ใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้คุ้มค่าที่สุด จัดสรรที่ดินริมแม่น้ำทั้งหมดเพื่อทำการเกษตร สร้างเครื่องสูบน้ำหรือบ่อน้ำสำหรับทุกครัวเรือน โดยเฉพาะครัวเรือนที่อยู่ ห่าง จากแม่น้ำ (อิสยาห์ 32:20)
เก็บน้ำฝนไว้ (เลวีนิติ 26:3-5)
จงเลี้ยงวัว (สุภาษิต 14:4)

ส่งเสริมความยิ่งใหญ่และคุณค่าของการเกษตร (จดหมายของอาริสเทียส 5:9-10,13)
ส่งเสริมให้ประชาชนปลูกอาหารกินเอง (สุภาษิต 6:6-8, สุภาษิต 27:23-27)
เมืองทุกเมืองควรจะสามารถจัดหาอาหารของตนเองได้ (ปฐมกาล 41:48)

พระธรรมห้าประการ

พระเจ้าตรัสว่า “แผ่นดินจงเกิดพืช หญ้า พืชที่ให้เมล็ด และต้นไม้ที่ให้ผลตามชนิดของมัน ซึ่งมีเมล็ดอยู่ในตัวมันเอง บนแผ่นดิน” และก็เป็นเช่นนั้น แผ่นดินจงเกิดหญ้า พืชที่ให้เมล็ดตามชนิดของมัน และต้นไม้ที่ให้ผลซึ่งมีเมล็ดอยู่ในตัวมันเอง บนแผ่นดินพระเจ้าเห็นว่าดี พระเจ้าตรัสว่า “ดูเถิด เราให้พืชทุกชนิดที่มีเมล็ดซึ่งมีอยู่ทั่วพื้นแผ่นดินแก่เจ้า และต้นไม้ทุกต้นที่มีผลจากต้นไม้ที่มีเมล็ดแก่เจ้า พืชเหล่านั้นจะได้เป็นอาหาร” ปฐมกาล 1:11-12,29

พระเจ้าตรัสว่า “ให้เราสร้างมนุษย์ตามรูปลักษณ์ของเรา ตามรูปลักษณ์ของเรา และให้เขามีอำนาจเหนือปลาในทะเล เหนือนกในอากาศ และเหนือสัตว์เลี้ยง และเหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น และเหนือสัตว์เลื้อยคลานทุกชนิดที่เลื้อยคลานบนแผ่นดิน” พระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามรูปลักษณ์ของพระองค์ ตามรูปลักษณ์ของพระเจ้า พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้น พระองค์ทรงสร้างชายและหญิง พระเจ้าทรงอวยพรพวกเขา และพระเจ้าตรัสแก่พวกเขาว่า “จงมีลูกดกทวีมากขึ้นจนเต็มแผ่นดินโลก และจงมีชัยเหนือมัน จงมีอำนาจเหนือปลาในทะเล เหนือนกในอากาศ และเหนือสิ่งมีชีวิตทุกชนิดที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดิน” ปฐมกาล 1:26-28

พระเจ้าทรงให้ต้นไม้ทุกชนิดที่งามน่าดูและดีสำหรับกินเติบโตจากพื้นดิน ต้นไม้แห่งชีวิตก็อยู่กลางสวนและต้นไม้แห่งความรู้เรื่องดีและชั่วก็อยู่กลางสวน ปฐมกาล 2:9

พระองค์ตรัสแก่อาดัมว่า “เพราะเจ้าฟังเสียงภรรยาของเจ้าและกินผลไม้จากต้นไม้ที่เราสั่งเจ้าไว้ว่า เจ้าอย่ากินผลไม้จากต้นนั้น แผ่นดินจะต้องถูกสาปแช่งเพราะเจ้า เจ้าจะต้องกินผลไม้จากต้นนั้นด้วยความโศกเศร้าตลอดชีวิตของเจ้า แผ่นดินจะงอกหนามและพืชมีหนามแก่เจ้า และเจ้าจะต้องกินพืชในทุ่ง เจ้าจะต้องกินอาหารด้วยเหงื่อไหลโชกจนกลับคืนสู่ดิน เพราะเจ้าถูกสร้างมาจากดิน เจ้ากลายเป็นผงธุลีและเจ้าจะต้องกลับคืนสู่ดิน” ปฐมกาล 3:17-19

พระเจ้าทรงส่งเขาออกไปจากสวนเอเดนเพื่อทำไร่ไถนาที่เขาถูกสร้างมา ปฐมกาล 3:23

แล้วอิสอัคก็หว่านพืชในแผ่นดินนั้น และในปีนั้นก็ได้รับผลร้อยเท่า และพระเจ้าทรงอวยพรเขา ปฐมกาล 26:12

บัดนี้ฟาโรห์จงเลือกชายคนหนึ่งที่ฉลาดหลักแหลม แล้วแต่งตั้งให้ดูแลแผ่นดินอียิปต์ ฟาโรห์จงแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ดูแลแผ่นดิน และเก็บผลผลิตหนึ่งในห้าส่วนจากแผ่นดินอียิปต์ในเจ็ดปีที่อุดมสมบูรณ์ ให้พวกเขารวบรวมอาหารจากปีที่มีอาหารอุดมสมบูรณ์เหล่านั้น และเก็บข้าวไว้ภายใต้การควบคุมของฟาโรห์ และให้พวกเขาเก็บอาหารไว้ในเมืองต่างๆ อาหารนั้นจะต้องเก็บไว้ให้แผ่นดินในช่วงเจ็ดปีแห่งความอดอยากที่เกิดขึ้นในแผ่นดินอียิปต์ เพื่อแผ่นดินจะได้ไม่พินาศเพราะความอดอยาก ปฐมกาล 41:33-36

และท่านก็รวบรวมอาหารทั้งเจ็ดปีซึ่งมีอยู่ในแผ่นดินอียิปต์ และเก็บอาหารไว้ในเมืองต่างๆ ส่วนอาหารจากทุ่งนาซึ่งมีอยู่รอบเมืองต่างๆ ท่านก็เก็บไว้ในเมืองนั้น ปฐมกาล 41:48

เจ็ดปีแห่งความอดอยากก็มาถึงตามที่โยเซฟบอกไว้ ความอดอยากเกิดขึ้นทั่วแผ่นดิน แต่ทั่วแผ่นดินอียิปต์มีอาหารกิน เมื่อทั้งแผ่นดินอียิปต์อดอยาก ประชาชนก็ร้องทูลขออาหารจากฟาโรห์ ฟาโรห์จึงตรัสกับชาวอียิปต์ทั้งหมดว่า “ไปหาโยเซฟ โยเซฟบอกอะไรก็ทำตาม” ปฐมกาล 41:54-55

โยเซฟเลี้ยงดูบิดาและพี่น้องของเขาและครอบครัวของบิดาด้วยอาหารตามครอบครัวของพวกเขา และไม่มีอาหารในแผ่นดินทั้งสิ้นเพราะความอดอยากนั้นรุนแรงมาก จนแผ่นดินอียิปต์และแผ่นดินคานาอันทั้งหมดต้องอ่อนแรงเพราะความอดอยาก โยเซฟเก็บเงินทั้งหมดที่พบในแผ่นดินอียิปต์และในแผ่นดินคานาอันสำหรับข้าวโพดที่พวกเขาซื้อมา โยเซฟนำเงินนั้นไปไว้ในบ้านของฟาโรห์ เมื่อเงินในแผ่นดินอียิปต์และในแผ่นดินคานาอันหมดลง ชาวอียิปต์ทุกคนมาหาโยเซฟและพูดว่า “ให้ขนมปังแก่พวกเราหน่อย ทำไมพวกเราจะต้องตายต่อหน้าท่านด้วยล่ะ เงินหมด” โยเซฟพูดว่า “ให้ฝูงสัตว์ของท่านไปเถอะ แล้วฉันจะให้ฝูงสัตว์แก่ท่านถ้าเงินหมด” พวกเขานำฝูงสัตว์ของตนมาหาโยเซฟ โยเซฟก็ให้ขนมปังแก่พวกเขาแลกกับม้า ฝูงแกะ ฝูงโค และฝูงลา และโยเซฟก็เลี้ยงพวกเขาด้วยขนมปังสำหรับฝูงสัตว์ทั้งหมดของพวกเขาในปีนั้น เมื่อปีนั้นสิ้นสุดลง พวกเขามาหาโยเซฟในปีที่สองและพูดกับเขาว่า “เราจะไม่ปิดบังเรื่องเงินของเราหมดไปอย่างไร ฝูงโคของเราก็เป็นของท่านนายเช่นกัน ไม่มีอะไรเหลืออยู่ในสายตาของท่านนายเลย มีแต่ร่างกายและที่ดินของเราเท่านั้น ทำไมเราจะต้องตายต่อหน้าท่าน ทั้งเราและที่ดินของเรา ขอซื้อเราและที่ดินของเราด้วยขนมปัง และเราและที่ดินของเราจะเป็นข้ารับใช้ของฟาโรห์ ขอทรงประทานเมล็ดพันธุ์แก่เรา เพื่อเราจะได้มีชีวิตอยู่และไม่ตาย เพื่อแผ่นดินจะไม่รกร้าง” โยเซฟซื้อแผ่นดินอียิปต์ทั้งหมดให้ฟาโรห์ เพราะชาวอียิปต์ต่างก็ขายไร่นาของตน เพราะเกิดความอดอยากขึ้น แผ่นดินจึงตกเป็นของฟาโรห์ ส่วนประชากรนั้น พระองค์ได้ทรงพาพวกเขาไปยังเมืองต่างๆ ตั้งแต่สุดเขตแดนของอียิปต์จนสุดเขตแดนอีกด้านหนึ่ง ปฐมกาล 47:12-21

โยเซฟจึงกล่าวแก่ประชากรว่า “วันนี้ข้าพเจ้าได้ซื้อพวกเจ้าและที่ดินของพวกเจ้าให้ฟาโรห์แล้ว ดูเถิด นี่คือเมล็ดพันธุ์สำหรับพวกเจ้า พวกเจ้าจงหว่านลงในแผ่นดินนี้ และเมื่อพืชผลเพิ่มพูนขึ้น พวกเจ้าจะต้องถวายส่วนหนึ่งในห้าแก่ฟาโรห์ และสี่ส่วนจะเป็นของพวกเจ้า เพื่อเป็นเมล็ดพันธุ์ในทุ่งนา เพื่อเป็นอาหารแก่พวกเจ้า แก่ครัวเรือนของพวกเจ้า และเป็นอาหารสำหรับลูกๆ ของพวกเจ้า” ปฐมกาล 47:23-24

เจ้าจงหว่านพืชในแผ่นดินของเจ้าเป็นเวลาหกปี และเก็บเกี่ยวผลจากแผ่นดินนั้น แต่ปีที่เจ็ด เจ้าจงปล่อยให้แผ่นดินนั้นพักอยู่เฉยๆ เพื่อให้คนจนในชนชาติของเจ้ากิน ส่วนสิ่งที่เขาเหลือไว้ สัตว์ป่าจะกิน เจ้าจงปฏิบัติต่อสวนองุ่นและสวนมะกอกของเจ้าในลักษณะเดียวกัน อพยพ 23:10-11

และเจ้าทั้งหลายจงปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า และพระองค์จะอวยพระพรขนมปังและน้ำของเจ้า และเราจะขจัดโรคภัยออกไปจากท่ามกลางเจ้า อพยพ 23:25

เมื่อท่านเก็บเกี่ยวผลผลิตในแผ่นดินของท่าน ท่านอย่าเก็บเกี่ยวขอบทุ่งนาของท่านให้หมด และท่านอย่าเก็บเกี่ยวผลองุ่นที่เก็บเกี่ยวได้ ท่านอย่าเก็บเกี่ยวองุ่นในสวนของท่าน และท่านอย่าเก็บองุ่นทุกลูกจากสวนของท่าน ท่านจงทิ้งไว้ให้คนจนและคนต่างด้าว เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน เลวีนิติ 19:9-10

เจ้าทั้งหลายจะต้องรักษาบัญญัติของเรา เจ้าทั้งหลายจะต้องไม่เลี้ยงสัตว์ต่างพันธุ์กัน เจ้าทั้งหลายจะต้องไม่หว่านเมล็ดพืชปะปนกันในทุ่งของเจ้า และอย่าให้เสื้อผ้าที่ปะปนด้วยผ้าลินินและขนสัตว์มาสู่เจ้าเลย เลวีนิติ 19:19

เมื่อท่านทั้งหลายเข้าไปในแผ่นดินและปลูกต้นไม้ทุกชนิดไว้กินผล ท่านทั้งหลายจะนับผลที่ได้ว่าเป็นของที่ไม่ได้เข้าสุหนัต สามปีนั้นก็จะถือว่าเป็นของที่ไม่ได้เข้าสุหนัตสำหรับท่าน และจะกินผลนั้นไม่ได้ เลวีนิติ 19:23

เมื่อท่านเก็บเกี่ยวพืชผลในแผ่นดินของท่าน ท่านอย่าเก็บกวาดขอบทุ่งนาของท่านให้หมดสิ้น และอย่าเก็บพืชผลที่เก็บเกี่ยวได้ ท่านจงทิ้งให้คนยากจนและคนต่างด้าวเก็บเกี่ยวแทน เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน เลวีนิติ 23:22

เจ้าจงหว่านพืชในไร่นาของเจ้าเป็นเวลาหกปี และจงตัดแต่งกิ่งองุ่นของเจ้าและเก็บเกี่ยวผลองุ่นเป็นเวลาหกปี แต่ในปีที่เจ็ดนั้น จะเป็นวันสะบาโตแห่งการพักผ่อนแก่แผ่นดิน เป็นวันสะบาโตสำหรับพระเจ้า เจ้าอย่าหว่านพืชในไร่นาของเจ้าหรือตัดแต่งกิ่งองุ่นของเจ้า เลวีนิติ 25:3-4

ปีที่ห้าสิบนั้นจะถือเป็นปีศักดิ์สิทธิ์สำหรับพวกเจ้า อย่าหว่านพืชหรือเก็บเกี่ยวสิ่งที่งอกเงยขึ้นในวันนั้น อย่าเก็บองุ่นจากเถาองุ่นที่ยังไม่ได้ตัดแต่ง เพราะเป็นปีศักดิ์สิทธิ์ จะเป็นวันศักดิ์สิทธิ์สำหรับพวกเจ้า พวกเจ้าจะต้องกินผลผลิตจากไร่นา เลวีนิติ 25:11-12

เพราะฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจึงปฏิบัติตามบัญญัติของเรา และรักษาบัญญัติของเรา และกระทำตามนั้น และเจ้าทั้งหลายจะอาศัยอยู่ในแผ่นดินอย่างปลอดภัย และแผ่นดินจะออกผล และเจ้าทั้งหลายจะกินอิ่ม และอาศัยอยู่ในนั้นอย่างปลอดภัย และถ้าเจ้าทั้งหลายจะพูดว่า เราจะกินอะไรในปีที่เจ็ด ดูเถิด เราจะไม่หว่านหรือเก็บเกี่ยวผลผลิตของเรา แล้วเราจะบัญชาให้พรของเราแก่เจ้าทั้งหลายในปีที่หก และมันจะออกผลเป็นเวลาสามปี และเจ้าทั้งหลายจะหว่านในปีที่แปด และยังกินผลเก่าต่อไปจนถึงปีที่เก้า จนกว่าผลจะออกมา เจ้าทั้งหลายจะกินจากของเก่าที่สะสมไว้

ถ้าเจ้าทั้งหลายดำเนินตามบัญญัติของเรา และรักษาบัญญัติของเรา และกระทำตาม เราจะประทานฝนให้เจ้าตามฤดูกาล แผ่นดินจะเกิดผล และต้นไม้ในทุ่งจะออกผล และการนวดข้าวของเจ้าจะยาวนานถึงฤดูเก็บองุ่น และฤดูเก็บองุ่นจะยาวนานถึงฤดูหว่าน และเจ้าทั้งหลายจะกินอาหารของเจ้าอย่างอิ่มหนำ และอาศัยอยู่ในแผ่นดินของเจ้าอย่างปลอดภัย เลวีนิติ 26:3-5

ส่วนสิบส่วนจากแผ่นดิน ไม่ว่าจะเป็นเมล็ดพืชจากแผ่นดินหรือผลของต้นไม้ ก็เป็นของพระเจ้า เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์แด่พระเจ้า เลวีนิติ 27:30

เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงนำท่านเข้าสู่แผ่นดินอันอุดมสมบูรณ์ แผ่นดินที่มีธารน้ำ น้ำพุ และที่ลึกซึ่งไหลจากหุบเขาและเนินเขา แผ่นดินที่มีข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์ องุ่น ต้นมะกอก และทับทิม แผ่นดินที่มีน้ำมันมะกอกและน้ำผึ้ง แผ่นดินที่ท่านจะกินอาหารอย่างไม่ขาดแคลน ท่านจะไม่ขาดสิ่งใดเลย แผ่นดินที่มีหินเป็นเหล็ก และท่านขุดทองเหลืองได้จากเนินเขา เมื่อท่านได้กินอิ่มแล้ว ท่านจงถวายพระพรแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านสำหรับแผ่นดินอันอุดมสมบูรณ์ซึ่งพระองค์ประทานให้ท่าน เฉลยธรรมบัญญัติ 8:7-10

ถ้าท่านทั้งหลายตั้งใจฟังบัญญัติของข้าพเจ้าซึ่งข้าพเจ้าสั่งท่านในวันนี้ คือรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และปรนนิบัติพระองค์ด้วยสุดใจและสุดจิตวิญญาณของท่าน ข้าพเจ้าจะประทานฝนให้แก่ท่านในฤดูฝน คือฝนแรกและฝนปลายฤดู เพื่อท่านจะได้เก็บเกี่ยวพืชผลและไวน์และน้ำมัน และข้าพเจ้าจะส่งหญ้าให้ฝูงสัตว์ในทุ่งของท่าน เพื่อท่านจะได้กินและอิ่มหนำ เฉลยธรรมบัญญัติ 11:13-15

เจ้าจงถวายสิบส่วนจากพืชผลที่งอกเงยในทุ่งนาของเจ้าทุกปี เฉลยธรรมบัญญัติ 14:22

อย่าหว่านเมล็ดพันธุ์ต่าง ๆ ลงในสวนองุ่นของคุณ มิฉะนั้น ผลของเมล็ดพันธุ์ที่คุณหว่านลงไป และผลของสวนองุ่นของคุณก็จะแปดเปื้อน เฉลยธรรมบัญญัติ 22:9

เมื่อท่านเกี่ยวข้าวในทุ่งนาและลืมฟ่อนข้าวไว้ในทุ่งนา ท่านอย่ากลับไปเอามาอีก จงเก็บฟ่อนข้าวนั้นไว้สำหรับคนต่างด้าว เด็กกำพร้า และหญิงม่าย เพื่อพระเจ้าของท่านจะได้อวยพระพรแก่ท่านในกิจการทั้งสิ้นที่ท่านทำขึ้น เฉลยธรรมบัญญัติ 24:19

ถ้าท่านตั้งใจฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ปฏิบัติตามและประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ซึ่งข้าพเจ้าสั่งท่านในวันนี้ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงตั้งท่านให้สูงเหนือบรรดาประชาชาติในแผ่นดินโลก และพระพรทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นกับท่านและติดตามท่านไป ถ้าท่านตั้งใจฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ท่านจะได้รับพระพรในเมืองและในทุ่งนา ผลแห่งร่างกายของท่าน ผลแห่งพื้นดินของท่าน และผลแห่งสัตว์เลี้ยงของท่าน ฝูงโคของท่าน และฝูงแกะของท่านจะได้รับพระพร ตะกร้าของท่านและสินค้าของท่านจะได้รับพระพร เฉลยธรรมบัญญัติ 28:1-5

และพระเจ้าจะทรงให้ท่านมีทรัพย์สมบัติมากมาย มีผลแห่งร่างกายของท่าน มีผลแห่งสัตว์เลี้ยงของท่าน และมีผลแห่งพื้นดินของท่าน ในแผ่นดินซึ่งพระเจ้าทรงสาบานไว้กับบรรพบุรุษของท่านว่าจะประทานให้ท่าน พระเจ้าจะทรงเปิดคลังสมบัติอันดีของพระองค์ให้แก่ท่าน คือฟ้าสวรรค์ เพื่อประทานฝนให้แก่แผ่นดินของท่านตามฤดูกาล และเพื่ออวยพรงานทั้งสิ้นที่ท่านทำ และท่านจะต้องให้หลายชาติยืมเงิน และท่านจะต้องไม่ขอยืมเงินจากใครเลย เฉลยธรรมบัญญัติ 28:11-12

ประวัติศาสตร์

เจ้ากับบุตรชายและคนรับใช้ของเจ้าต้องทำไร่ไถนาให้เขา และเจ้าต้องนำผลมาเพื่อลูกชายของนายเจ้าจะได้มีอาหารกิน แต่เมฟีโบเชท ลูกชายของนายเจ้าจะต้องกินอาหารที่โต๊ะของเราเสมอ ศิบามีบุตรชายสิบห้าคนและคนรับใช้ยี่สิบคน 2 ซามูเอล 9:10

เกิดความอดอยากครั้งใหญ่ในสะมาเรีย และดูเถิด พวกเขาล้อมเมืองนั้นไว้ จนหัวลาหนึ่งหัวถูกขายไปเป็นเงินแปดสิบเหรียญ และมูลนกพิราบหนึ่งในสี่ส่วนราคาห้าเหรียญ 2 พงศ์กษัตริย์ 6:25

พระองค์ยังทรงบัญชาประชาชนที่อาศัยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มให้แบ่งส่วนของปุโรหิตและพวกเลวี เพื่อพวกเขาจะได้มีกำลังใจในธรรมบัญญัติของพระเจ้า และเมื่อพระบัญญัตินี้ประกาศออกไป บุตรหลานของอิสราเอลก็นำผลแรกคือข้าวโพด ไวน์ น้ำมัน น้ำผึ้ง และพืชผลทุกชนิดจากทุ่งมาอย่างล้นเหลือ และนำทศางค์ของทุกสิ่งมาอย่างล้นเหลือ ส่วนบุตรหลานของอิสราเอลและยูดาห์ที่อาศัยอยู่ในเมืองต่างๆ ของยูดาห์ก็นำทศางค์ของวัวและแกะมาด้วย และทศางค์ของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ถวายแด่พระเจ้าของพวกเขา และจัดวางไว้เป็นกองๆ 2 พงศาวดาร 31:4-6

และนำผลแรกจากพื้นดินของเรา และผลแรกของผลไม้ทุกชนิดจากต้นไม้ทุกต้น ปีแล้วปีเล่า มายังพระนิเวศน์ของพระเจ้า และลูกหัวปีของบุตรชายของเรา และของสัตว์เลี้ยงของเรา ตามที่เขียนไว้ในธรรม

บัญญัติ และลูกหัวปีของฝูงโคและฝูงแกะของเรา เพื่อนำไปยังพระนิเวศน์ของพระเจ้าของเรา ให้แก่ปุโรหิตผู้ปฏิบัติศาสนกิจในพระนิเวศน์ของพระเจ้าของเรา และนำผลแรกของแป้งของเรา และเครื่องบูชาของเรา และผลของต้นไม้ทุกชนิด ของไวน์ และของน้ำมัน ไปให้ปุโรหิต ณ ห้องต่างๆ ในพระนิเวศน์ของพระเจ้าของเรา และทศางค์จากพื้นดินของเรา ไปให้พวกเลวี เพื่อพวกเลวีเหล่านั้นจะมีทศางค์ในเมืองต่างๆ ที่เราไถนา และปุโรหิตบุตรของอาโรนจะอยู่กับพวกเลวี เมื่อพวกเลวีรับทศางค์ และพวกเลวีจะนำทศางค์จากทศางค์นั้นไปยังพระนิเวศน์ของพระเจ้าของเรา ณ ห้องต่างๆ ในคลังทรัพย์ เพราะบรรดาบุตรหลานของอิสราเอลและบรรดาบุตรหลานของเลวี จะนำเครื่องบูชาที่เป็นข้าว เหล้าองุ่นใหม่ และน้ำมัน มายังห้องเก็บภาชนะของสถานศักดิ์สิทธิ์ และไปยังปุโรหิตผู้ปฏิบัติศาสนกิจ และไปยังผู้เฝ้าประตู และไปยังนักร้อง และเราจะไม่ละทิ้งพระนิเวศน์ของพระเจ้าของเรา เนหะมีย์ 10:35-39

บทกวี

ข้าพเจ้าจะแสวงหาพระเจ้า และข้าพเจ้าจะมอบชีวิตของข้าพเจ้าไว้กับพระเจ้า ผู้ทรงกระทำการใหญ่โตที่ไม่อาจค้นหาได้ ผู้ทรงกระทำการอัศจรรย์นับไม่ถ้วน ผู้ทรงประทานฝนบนแผ่นดินโลก และส่งน้ำลงบนทุ่งนา โยบ 5:8-10

พระองค์ทรงให้เขามีอำนาจเหนือผลงานของพระหัตถ์ของพระองค์ พระองค์ทรงให้สรรพสิ่งอยู่ใต้พระบาทของเขา แกะและวัวทุกตัว ตลอดจนสัตว์ป่า นกในอากาศ ปลาในทะเล และทุกสิ่งทุกอย่างที่ผ่านไปมาในท้องทะเล ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา พระนามของพระองค์เป็นที่สรรเสริญยิ่งนักในแผ่นดินโลก สดุดี 8:6-9

พระองค์ทรงให้หญ้างอกงามเพื่อเลี้ยงสัตว์ และพืชผักเพื่อใช้ในการปรนนิบัติมนุษย์ เพื่อพระองค์จะได้ทรงนำอาหารออกมาจากแผ่นดิน และทรงให้เหล้าองุ่นที่ทำให้ใจมนุษย์ชื่นบาน และน้ำมันเพื่อทำให้ใบหน้าของเขาเปล่งปลั่ง และขนมปังที่ทำให้ใจมนุษย์เข้มแข็ง สดุดี 104:14-15

พระองค์ทรงเปลี่ยนถิ่นทุรกันดารให้เป็นน้ำนิ่ง และดินแห้งเป็นน้ำพุ และพระองค์ทรงทำให้คนหิวโหยอาศัยอยู่ที่นั่น เพื่อพวกเขาจะได้เตรียมเมืองให้อยู่อาศัย และหว่านพืชในทุ่งนาและปลูกองุ่นซึ่งจะให้ผลดก พระองค์ทรงอวยพรพวกเขาด้วย เพื่อให้พวกเขาทวีจำนวนขึ้นอย่างมากมาย และมิได้ทรงปล่อยให้สัตว์เลี้ยงของพวกเขาลดน้อยลง สดุดี 107:35-38

เจ้าขี้เกียจ จงไปหาเจ้ามด จงพินิจดูทางของมัน และจงฉลาด มันไม่มีผู้นำทาง ผู้ดูแล หรือผู้ปกครอง คอยจัดเตรียมอาหารของมันในฤดูร้อน และเก็บเกี่ยวอาหารของมันในฤดูเกี่ยว สุภาษิต 6:6-8

ผู้ที่เก็บเกี่ยวในฤดูร้อนเป็นบุตรที่ฉลาด แต่ผู้ที่นอนหลับในฤดูเกี่ยวเป็นบุตรที่นำความอับอายมาสู่ตน สุภาษิต 10:5

ผู้ที่ไถนาของตนจะอิ่มด้วยอาหาร แต่ผู้ที่ติดตามคนไร้สาระจะขาดความเข้าใจ สุภาษิต 12:11

อาหารมีมากในไร่นาของคนยากจน แต่มีอาหารบางส่วนถูกทำลายเพราะขาดความยุติธรรม สุภาษิต 13:23

ที่ไหนไม่มีวัว คอกก็สะอาด แต่การทวีคูณเกิดขึ้นเพราะกำลังของวัว สุภาษิต 14:4

คนเกียจคร้านไม่ยอมไถนาเพราะอากาศหนาว ดังนั้น เขาจึงขอทานเมื่อถึงเวลาเก็บเกี่ยว แต่ไม่มีอะไรเลย สุภาษิต 20:4

ข้าพเจ้าเดินผ่านทุ่งนาของคนเกียจคร้านและผ่านสวนองุ่นของคนไร้ความเข้าใจ และดูเถิด ก็มีหนามขึ้นเต็มไปหมด มีพืชมีหนามขึ้นปกคลุมหน้าสวน และกำแพงหินของสวนก็พังทลายลง ข้าพเจ้าเห็นและพินิจดูอย่างดี ข้าพเจ้ามองดูสวนและได้รับคำสั่งสอน ข้าพเจ้าหลับเล็กน้อย หลับเล็กน้อย นอนตะแคงเล็กน้อย ความยากจนจะมาเหมือนคนเดินทาง และความขัดสนจะมาเหมือนคนถืออาวุธ สุภาษิต 24:30-34

จงระวังฝูงแกะและดูแลฝูงโคให้ดี เพราะทรัพย์สมบัติไม่คงอยู่ชั่วนิรันดร์ มงกุฎจะคงอยู่ทุกชั่วอายุคนหรือ หญ้าแห้งก็ปรากฏขึ้น หญ้าอ่อนก็ปรากฏให้เห็น และหญ้าบนภูเขาก็ถูกเก็บเกี่ยว ลูกแกะก็ไว้สำหรับเสื้อผ้าของเจ้า และแพะก็มีค่าเท่ากับค่าไร่นา และเจ้าจะมีนมแพะเพียงพอสำหรับอาหารของเจ้า สำหรับอาหารของครอบครัวของเจ้า และสำหรับการเลี้ยงดูสาวใช้ของเจ้า สุภาษิต 27:23-27

ผู้ที่ไถนาของตนจะมีอาหารอุดมสมบูรณ์ แต่ผู้ที่ติดตามคนไร้ค่าจะมีความยากจนเพียงพอ สุภาษิต 28:19

นางพิจารณาดูทุ่งนาแล้วซื้อไว้ ด้วยผลแห่งน้ำมือของนาง นางปลูกองุ่นไว้ สุภาษิต 31:16

ยิ่งกว่านั้น ผลประโยชน์ของโลกก็มีไว้สำหรับทุกคน กษัตริย์เองก็ได้รับใช้ทุ่งนา ปัญญาจารย์ 5:9

การงานทุกอย่างของมนุษย์นั้นก็เพื่อปากของเขา แต่ความอยากอาหารก็ยังไม่อิ่ม ปัญญาจารย์ 6:7

ผู้ที่สังเกตลมก็จะไม่หว่านพืช ผู้ที่มองดูเมฆก็จะไม่เก็บเกี่ยว ในตอนเช้าจงหว่านพืช และในตอนเย็นอย่าหดมือของคุณไว้ เพราะคุณไม่รู้ว่าอะไรจะเจริญขึ้น อะไรจะเจริญขึ้น หรืออะไรจะเจริญขึ้น หรือทั้งสองจะเจริญขึ้นเหมือนกัน ปัญญาจารย์ 11:4,6

ศาสดาพยากรณ์

และหูของท่านจะได้ยินวาจาเบื้องหลังท่านว่า “นี่คือทางจงเดินตามทางนี้ เมื่อท่านหันเบี่ยงไปขวาและเมื่อท่านหันเบี่ยงไปซ้าย” ท่านทั้งหลายจะทำให้รูปเคารพที่สลักด้วยเงินของท่านเป็นมลทิน และเครื่องประดับรูปเคารพที่หล่อด้วยทองคำของท่านเป็นมลทิน ท่านทั้งหลายจะทิ้งรูปเคารพเหล่านั้นไปเหมือนผ้าอนามัย และท่านจะพูดกับรูปเคารพนั้นว่า “จงออกไปจากที่นี่” แล้วพระองค์จะทรงให้ฝนเมล็ดพืชของท่านตกเพื่อที่ท่านจะได้หว่านลงในดิน และประทานอาหารจากพืชผลแห่งแผ่นดิน และมันจะอุดมสมบูรณ์และอุดมสมบูรณ์ ในวันนั้น วัวของท่านจะได้กินหญ้าในทุ่งหญ้ากว้างใหญ่ เช่นเดียวกัน วัวและลาหนุ่มที่ไถดินจะได้กินอาหารที่สะอาด ซึ่งถูกไถด้วยพลั่วและพัด

สุขแก่ท่านทั้งหลายที่หว่านพืชไว้ริมธารน้ำทั้งปวง และปล่อยเท้าของวัวและลาออกไปที่นั่น อิสยาห์ 32:20

และพื้นดินที่แห้งแล้งจะกลายเป็นสระน้ำ และแผ่นดินที่กระหายน้ำจะกลายเป็นน้ำพุ ในที่อยู่อาศัยของมังกร ซึ่งแต่ละตัวนอนอยู่นั้น จะมีหญ้า ต้นกก และกกอ่อน อิสยาห์ 35:7

เหตุใดเจ้าจึงใช้เงินซื้อสิ่งที่ไม่ใช่อาหาร? และทำงานเพื่อสิ่งที่ไม่อิ่มหนำสำราญ? จงฟังเราอย่างเอาใจใส่และกินสิ่งที่ดี และให้จิตวิญญาณของเจ้าชื่นชมยินดีในความอ้วนพี อิสยาห์ 55:2

เพราะฝนและหิมะที่ตกลงมาจากฟ้าสวรรค์ก็ไม่ตกลงไปที่นั่น แต่รดแผ่นดินโลก ทำให้มันงอกงามและแตกหน่อ เพื่อจะให้พืชผลแก่ผู้หว่าน และให้ขนมปังแก่ผู้กิน คำของเราที่ออกจากปากของเราก็จะเป็น

อย่างนั้น คำนั้นจะไม่กลับมาหาเราโดยเปล่าประโยชน์ แต่จะสัมฤทธิ์ผลตามที่เราพอใจ และจะเจริญงอกงามในสิ่งที่เราส่งไป อิสยาห์ 55:10-11

เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสแก่พวกยูดาห์และพวกเยรูซาเล็มว่า จงทุบดินที่รกร้างและอย่าหว่านพืชลงกลางหนาม เยเรมีย์ 4:3

พระวจนะของพระเจ้ามาถึงข้าพเจ้าอีกครั้งว่า “บุตรมนุษย์ เมื่อแผ่นดินทำบาปต่อเราโดยล่วงละเมิดอย่างร้ายแรง เราจะเหยียดพระหัตถ์ของเราออกเหนือแผ่นดินนั้น และจะหักไม้เท้าแห่งอาหารของแผ่นดินนั้น และจะส่งความอดอยากมาเหนือแผ่นดินนั้น และจะตัดคนและสัตว์ออกจากแผ่นดินนั้น” เอเสเคียล 14:12-13

พระเจ้าทรงปลูกมันไว้ในดินดีใกล้แหล่งน้ำมากมาย เพื่อให้มันแตกกิ่งก้านและออกผล และมันจะกลายเป็นเถาองุ่นที่งดงาม เอเสเคียล 17:8

และเจ้าทั้งหลายจะอาศัยอยู่ในแผ่นดินที่เราให้แก่บรรพบุรุษของเจ้า และเจ้าทั้งหลายจะเป็นประชากรของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเจ้าทั้งหลาย เราจะช่วยเจ้าให้พ้นจากมลทินทั้งสิ้นของเจ้า และเราจะเรียกข้าวมาเพิ่มพูนขึ้น และจะไม่ทำให้เจ้าทั้งหลายอดอยาก และเราจะทวีผลของต้นไม้และพืชผลในทุ่งนาให้มากขึ้น เพื่อเจ้าทั้งหลายจะไม่ต้องถูกตำหนิจากความอดอยากอีกต่อไปท่ามกลางคนต่างชาติ แล้วเจ้าทั้งหลายจะระลึกถึงทางที่ชั่วของเจ้าเอง และการกระทำที่ไม่ดีของเจ้า และเจ้าทั้งหลายจะเกลียดชังตัวเองในสายตาของเจ้าเอง เพราะความชั่วและความน่ารังเกียจของเจ้าทั้งหลาย เอเสเคียล 36:28-31

จงหว่านความชอบธรรมให้แก่ตนเอง เก็บเกี่ยวความเมตตา จงไถพรวนดินที่รกร้าง เพราะถึงเวลาแล้วที่จะแสวงหาพระเจ้า จนกว่าพระองค์จะเสด็จมาโปรยความชอบธรรมลงมาบนตัวท่าน โฮเชยา 10:12

และเราได้ให้ฟันของเจ้าสะอาดในเมืองทั้งหลายของเจ้า และให้ขาดอาหารในทุกที่ของเจ้า แต่เจ้าก็ยังไม่กลับมาหาเรา พระเจ้าตรัส และเราได้ยับยั้งฝนจากเจ้าไว้เมื่อยังเหลือเวลาอีกสามเดือนก่อนฤดูเก็บเกี่ยว และเราได้ให้ฝนตกในเมืองหนึ่ง แต่ไม่ให้ฝนตกในเมืองอื่น ฝนตกใส่เมืองหนึ่ง แต่ฝนก็ไม่เหี่ยวเฉา เมืองสองสามเมืองจึงเดินเตร่ไปยังเมืองหนึ่งเพื่อดื่มน้ำ แต่ก็ไม่อิ่ม เจ้าก็ยังไม่กลับมาหาเรา พระเจ้าตรัส เราได้ลงโทษเจ้าด้วยวัชพืชและรา เมื่อสวนและไร่องุ่นและต้นมะกอกและต้นมะกอกของเจ้าเจริญขึ้น หนอนผีเสื้อก็กัดกินพวกมัน แต่เจ้าก็ยังไม่กลับมาหาเรา พระเจ้าตรัส เราได้ส่งโรคระบาดมาท่ามกลางเจ้าตามแบบอย่างของอียิปต์ เราสังหารชายหนุ่มของเจ้าด้วยดาบ และนำม้าของเจ้าไป และเราได้ทำให้กลิ่นเหม็นของค่ายพักแรมของคุณฟุ้งขึ้นจมูก แต่เจ้าทั้งหลายก็ยังไม่กลับมาหาเรา พระเจ้าตรัส อาโมส 4:6-10

แม้ต้นมะเดื่อจะไม่ออกดอก และผลจะไม่ออกในเถาองุ่น การตรากตรำกับต้นมะกอกก็จะสูญสิ้น และทุ่งนาก็จะไม่มีอาหารกิน ฝูงแกะจะถูกตัดขาดจากคอก และไม่มีโคในโรงนา แต่ข้าพเจ้าจะชื่นชมยินดีในพระเยโฮวาห์ ข้าพเจ้าจะชื่นชมยินดีในพระเจ้าแห่งความรอดของข้าพเจ้า ฮาบากุก 3:17-18

ถึงเวลาแล้วหรือที่ท่านทั้งหลายจะอาศัยอยู่ในบ้านที่มีหลังคา และบ้านนี้กลับรกร้างว่างเปล่า พระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้ จงพิจารณาดูวิถีของท่าน ฮักกัย 1:4-7

เพราะว่าเมล็ดพันธุ์จะงอกงาม เถาองุ่นจะให้ผล แผ่นดินจะให้ผลดก และฟ้าสวรรค์จะให้น้ำค้าง และเราจะให้ชนชาติที่เหลืออยู่ครอบครองสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เศคาริยาห์ 8:12

เจ้าทั้งหลายจงนำทศางค์ทั้งหมดมาไว้ในคลัง เพื่อว่าจะมีอาหารอยู่ในเรือนของเรา จงลองดูเราในเรื่องนี้ดูเถิด พระเจ้าจอมโยธาตรัสว่า เราจะเปิดหน้าต่างสวรรค์ให้เจ้าทั้งหลาย และเทพรลงมาให้เจ้าจนไม่มีที่พอจะรับหรือไม่ เราจะตักเตือนผู้ทำลายเพื่อเห็นแก่เจ้าทั้งหลาย และเขาจะไม่ทำลายผลแห่งแผ่นดินของเจ้า และเถาองุ่นของเจ้าก็จะไม่ร่วงผลก่อนเวลาอันควรในทุ่ง พระเจ้าจอมโยธาตรัสว่า และประชาชาติทั้งปวงจะเรียกเจ้าว่าผู้ได้รับพระพร เพราะว่าเจ้าทั้งหลายจะเป็นแผ่นดินที่น่าชื่นชม พระเจ้าจอมโยธาตรัสว่า มาลาคี 3:10-12

พระวรสาร

แล้วพระองค์ตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์ว่า “การเก็บเกี่ยวมีมาก แต่คนงานมีน้อย ดังนั้น พวกท่านจงอธิษฐานต่อเจ้าของการเก็บเกี่ยวให้ส่งคนงานมาเก็บเกี่ยวพืชผลของพระองค์เถิด” มัทธิว 9:37-38

พระองค์ตรัสกับเขาทั้งหลายเป็นอุปมาว่า “ดูเถิด มีผู้หว่านเมล็ดพืชออกไปหว่านเมล็ดพืช เมื่อเขาหว่านเมล็ดพืช เมล็ดพืชบางเมล็ดก็ตกตามทาง และนกก็มาจิกกินเมล็ดพืชเหล่านั้นเสียหมด เมล็ดพืชบางเมล็ดตกบนดินที่มีดินน้อย จึงงอกขึ้นทันทีเพราะดินไม่ลึก พอพระอาทิตย์ขึ้น เมล็ดพืชก็ไหม้เกรียมเพราะไม่มีรากจึงเหี่ยวเฉา เมล็ดพืชบางเมล็ดตกท่ามกลางหนาม หนามก็งอกขึ้นปกคลุมเมล็ดพืชเหล่านั้น แต่เมล็ดพืชบางเมล็ดก็ตกในดินดี และออกผลร้อยเท่า หกสิบเท่า สามสิบเท่า ใครมีหูที่จะฟังก็ฟังเถิด” มัทธิว 13:3-9

พระองค์ตรัสอุปมาอีกเรื่องหนึ่งแก่เขาว่า “แผ่นดินสวรรค์เปรียบเหมือนเมล็ดมัสตาร์ดที่คนเอาไปหว่านลงในไร่ของตน เมล็ดนั้นเล็กกว่าเมล็ดทั้งปวง แต่เมื่องอกขึ้นแล้วก็กลายเป็นต้นผักใหญ่ที่สุดและกลายเป็นต้นไม้จนนกในอากาศมาเกาะกิ่งก้านของต้นนั้นได้” มัทธิว 13:31-32

พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า “การเก็บเกี่ยวมีมากแต่คนงานมีน้อย พวกท่านจงอธิษฐานต่อเจ้าของการเก็บเกี่ยวให้ส่งคนงานมาเก็บเกี่ยวพืชผลของพระองค์เถิด” ลูกา 10:2

พระองค์ตรัสเป็นอุปมาอีกว่า มีคนหนึ่งปลูกต้นมะเดื่อไว้ในสวนองุ่นของตน และไปหาผลที่ต้นมะเดื่อนั้นแต่ไม่พบ จึงตรัสแก่คนดูแลสวนองุ่นว่า “ข้าพเจ้ามาหาผลที่ต้นมะเดื่อนี้สามปีแล้ว แต่ไม่พบ จงโค่นมันเสียเถิด เหตุใดจึงทำให้ดินรก” พระองค์ตรัสตอบเขาว่า “ท่านเจ้าข้า ปีนี้ข้าพเจ้าจะขุดดินและใส่ปุ๋ยให้มัน ถ้าผลออกก็ดี ถ้าไม่ออกก็จงโค่นมันเสีย” ลูกา 13:6-9

อย่าพูดว่าอีกสี่เดือนจะถึงฤดูเกี่ยวข้าวหรือ ดูเถิด เราบอกท่านทั้งหลายว่า จงเงยหน้าขึ้นดูทุ่งนา เพราะทุ่งนานั้นขาวโพลนพร้อมจะเก็บเกี่ยวแล้ว ผู้ที่เกี่ยวข้าวก็รับค่าจ้างและเก็บเกี่ยวผลเพื่อชีวิตนิรันดร์ เพื่อว่าทั้งผู้หว่านและผู้ที่เกี่ยวข้าวจะได้ชื่นชมยินดีด้วยกัน ยอห์น 4:35-36

จริง ๆ แล้วเราบอกท่านทั้งหลายว่า เมล็ดข้าวสาลีถ้าไม่ตกลงไปในดินและตายไป มันก็จะคงอยู่ต่อไปได้ แต่ถ้ามันตายไป มันก็จะออกผลมาก ยอห์น 12:24

เมื่อพวกเขาขึ้นฝั่งก็เห็นกองถ่านไฟลุกอยู่ มีปลาวางอยู่บนนั้น และมีขนมปังวางอยู่ด้วย พระเยซูตรัสแก่พวกเขาว่า “จงเอาปลาที่พวกเจ้าจับได้ตอนนี้มาบ้าง” ยอห์น 21:9-10

แต่พระองค์มิได้ทรงละทิ้งพยานของพระองค์เอง โดยทรงกระทำดี และทรงประทานฝนจากสวรรค์และฤดูอันอุดมสมบูรณ์แก่เรา ทำให้เราอิ่มเอมใจด้วยอาหารและความยินดี กิจการ 14:17

จดหมาย

แต่ฉันพูดอย่างนี้ว่า ผู้ที่หว่านน้อยก็จะเก็บเกี่ยวได้น้อย ผู้ที่หว่านมากก็จะเก็บเกี่ยวได้มาก 2 โครินธ์ 9:6

และพระเจ้าทรงสามารถประทานพระคุณอันอุดมแก่ท่านทั้งหลายได้ เพื่อให้ท่านมีเพียงพอในทุกสิ่งเสมอ และจะมีเหลือเฟือสำหรับงานดีทุกอย่าง (ดังที่มีเขียนไว้ว่า พระองค์ทรงแจกจ่าย พระองค์ทรงมอบให้คนยากจน ความชอบธรรมของพระองค์คงอยู่ตลอดไป บัดนี้ พระองค์ผู้ทรงหว่านพืชแก่ผู้หว่านก็ทรงหว่านอาหารให้แก่ท่าน และทรงทวีคูณพืชที่หว่านของท่าน และทรงทำให้ผลแห่งความชอบธรรมของท่านเจริญขึ้น) โดยทรงให้มีความอุดมในทุกสิ่งเพื่อความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของทุกคน ซึ่งเป็นเหตุให้เรามีใจขอบพระคุณพระเจ้า 2 โครินธ์ 9:8-11

และอย่าให้เราเหน็ดเหนื่อยในการทำความดี เพราะว่าถ้าเราไม่ท้อถอย เราก็จะเก็บเกี่ยวผลในเวลาอันควร กาลาเทีย 6:9

เพราะแม้เมื่อเราอยู่กับพวกท่าน เราก็สั่งท่านอย่างนี้ว่า ถ้าใครไม่ยอมทำงาน ก็อย่าให้เขากิน 2 เธสะโลนิกา 3:10

คัมภีร์นอกสารบบ

เพราะว่าผู้หว่านพืชลงในดินมาก และปลูกต้นไม้มาก แต่สิ่งที่หว่านดีตามฤดูกาลก็ไม่เติบโต และสิ่งที่ปลูกไว้ก็ไม่หยั่งราก เช่นเดียวกัน ผู้ที่หว่านลงในโลกก็เช่นกัน พวกเขาจะไม่ได้รับความรอดทั้งหมด 2 เอสรา 8:41

เหมือนพืชพันธุ์ของผู้เพาะปลูกที่เน่าเปื่อย หากไม่งอกขึ้นและไม่ได้รับฝนตามฤดู หรือถ้าฝนตกมากเกินไปและทำให้เน่าเปื่อย มนุษย์ที่ถูกสร้างขึ้นด้วยมือของพระองค์ และเรียกว่ารูปเคารพของพระองค์เอง ก็ย่อมเน่าเปื่อยเช่นกัน เพราะพระองค์เป็นเหมือนผู้ที่พระองค์ทรงสร้างสรรพสิ่งเพื่อเขา และทรงเปรียบเขาเหมือนพงศ์พันธุ์ของผู้เพาะปลูก 2 เอสรา 8:43-44

และท่านตอบข้าพเจ้าว่า ทุ่งนาเป็นอย่างไร เมล็ดพืชก็เป็นอย่างนั้น ดอกไม้เป็นอย่างไร สีสันก็เป็นอย่างนั้น ช่างฝีมือเป็นอย่างไร งานก็เป็นอย่างนั้น และคนดูแลสวนเป็นอย่างไร การดูแลสวนก็เป็นอย่างนั้น เพราะตอนนั้นเป็นเวลาของโลก 2 เอสรา 9:17

...เพราะความเย่อหยิ่งนั้นมีแต่ความพินาศและความเดือดร้อนมาก และในความลามกนั้นมีแต่ความเสื่อมโทรมและความขัดสนมาก เพราะความลามกเป็นมารดาของความอดอยาก โทบิต 4:13

ชายหนุ่มจึงทำตามที่ทูตสวรรค์สั่ง คือย่างปลาแล้วกิน จากนั้นทั้งสองก็ออกเดินทางต่อจนมาถึงเมืองเอกบาทาน โทบิต 6:5

สุขแก่ขันทีผู้ไม่เคยทำชั่วหรือคิดร้ายต่อพระเจ้าด้วยมือของเขาเอง เพราะเขาจะมอบของขวัญแห่งความเชื่อพิเศษแก่เขา และจะได้รับมรดกในพระวิหารของพระเจ้าที่โปรดปรานเขามากขึ้น ปัญญาจารย์ของซาโลมอน 3:14

อย่าเกลียดการทำงานหนักและการเลี้ยงสัตว์ซึ่งพระผู้สูงสุดได้ทรงกำหนดไว้ สิราค 7:15

ผู้ที่ไถนาของตนจะทวีผลเป็นกอง และผู้ที่เอาใจคนใหญ่คนโตจะได้รับการอภัยโทษจากความชั่วช้า สิราค 20:28

เมื่อท่านได้ที่ดินอันอุดมสมบูรณ์แล้ว จงหว่านเมล็ดพันธุ์ของท่านลงไป โดยไว้วางใจในความดีของต้นตระกูลของท่าน สิราค 26:20

แล้วพวกเขาก็ไถดินของตนอย่างสันติ แผ่นดินก็เกิดผล และต้นไม้ในทุ่งก็ออกผล 1 มัคคาบี 14:8

หนังสือแห่งเอเดนที่ถูกลืม

ประชาชนจึงต้องอุทิศตนให้กับการเกษตรและการเพาะปลูก เพื่อให้มีพืชผลอุดมสมบูรณ์ ด้วยวิธีนี้ การเพาะปลูกทุกชนิดจึงเกิดขึ้น และเก็บเกี่ยวผลผลิตได้มากมายทั่วแผ่นดินดังกล่าว จดหมายของอาริสเทียส 5:9-10

ชาวชนบทอพยพมาจากชนบทและตั้งถิ่นฐานในเมือง ทำให้การเกษตรเสื่อมเสียชื่อเสียง และเพื่อป้องกันไม่ให้พวกเขาตั้งถิ่นฐานในเมือง กษัตริย์จึงออกคำสั่งว่าพวกเขาไม่ควรอยู่ในเมืองเกินยี่สิบวัน จดหมายของอาริสเทียส 5:13

ลูกๆ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย อย่าสนใจความงามของสตรีเลย และอย่าเอาใจใส่กิจการของพวกเธอ แต่จงดำเนินชีวิตด้วยใจบริสุทธิ์ในความยำเกรงพระเจ้า จงทุ่มเทแรงกายแรงใจในการทำความดี ศึกษาเล่าเรียน และเลี้ยงแกะของเจ้า จนกว่าพระเจ้าจะประทานภรรยาให้เจ้าตามที่พระองค์พอพระทัย เพื่อเจ้าจะได้ไม่ทุกข์ทรมานเหมือนที่ข้าพเจ้าได้ทำไป พันธสัญญาเดิม 2:1

จงก้มหลังลงทำไร่นาและทำงานในสวนนานาชนิด จงถวายของกำนัลแด่พระเจ้าด้วยการขอบพระคุณ เพราะพระเจ้าจะทรงอวยพรท่านด้วยผลแรกของแผ่นดินโลก เหมือนกับที่ทรงอวยพรบรรดาธรรมิกชนตั้งแต่สมัยอาเบลจนกระทั่งบัดนี้ เพราะไม่มีส่วนใดให้แก่ท่านเลย นอกจากความอุดมสมบูรณ์ของแผ่นดินโลก ซึ่งผลของมันงอกเงยขึ้นด้วยการตรากตรำ เพราะยาโคบบิดาของเราได้อวยพรข้าพเจ้าด้วยผลแรกของแผ่นดินโลกและผลแรก พันธสัญญาอิสสาคาร์ 1:39-42

ข้าพเจ้าเป็นคนแรกที่สร้างเรือเพื่อแล่นในทะเล เพราะพระเจ้าประทานความเข้าใจและปัญญาให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าหย่อนหางเสือไว้ข้างหลังเรือ และขึงใบเรือไว้บนไม้ตั้งตรงอีกท่อนหนึ่งตรงกลาง ข้าพเจ้าแล่นเรือไปตามชายฝั่ง จับปลาสำหรับบ้านของบิดาจนกระทั่งเราไปถึงอียิปต์ และด้วยความกรุณา ข้าพเจ้าจึงแบ่งปันสิ่งที่จับได้กับคนแปลกหน้าทุกคน และถ้าใครเป็นคนแปลกหน้า หรือเจ็บป่วยหรือแก่ชรา ข้าพเจ้าก็ต้มปลาและปรุงอย่างดี แล้วถวายให้ทุกคนตามที่แต่ละคนต้องการ โดยแสดงความเสียใจและสงสารพวกเขา ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าทรงพอพระทัยข้าพเจ้าด้วยปลาที่อุดมสมบูรณ์ในการจับปลา เพราะผู้ที่แบ่งปันกับเพื่อนบ้านจะได้รับจากพระเจ้ามากขึ้นหลายเท่า ข้าพเจ้าจับปลาได้เป็นเวลาห้าปี และแบ่งให้ทุกคนที่พบเห็น และมีพอสำหรับทุกคนในบ้านของบิดาข้าพเจ้า ในฤดูร้อนข้าพเจ้าจับปลาได้ และในฤดูหนาว ข้าพเจ้าเลี้ยงแกะกับพี่น้องของข้าพเจ้า พันธสัญญาของเศบูลุน 2:6-13